

Sygn. akt V KK 468/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **Z. S.**

skazanego z art. 244 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 13 listopada 2018 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w J.

z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J.

z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II K [...]

postanowił:

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II K [...] Sąd Rejonowy w J. uznał Z. S. za winnego popełnienia przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu kar roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto sąd orzekł o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego, zarzucając:

„I. obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, w szczególności informacji Starostwa Powiatowego w J., wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków K. J. i B. B. w

zakresie pojazdu, którym oskarżony miał kierować w dniu zdarzenia w sytuacji, gdy prawidłowa ocena powyższych dowodów nasuwa daleko idące wątpliwości w tym zakresie i powinna być rozpatrywana przy uwzględnieniu zasady wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k.

II. rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy warunki i właściwości osobiste oskarżonego, w tym stan zdrowia oskarżonego oraz konieczność opiekowania się chorą matką uzasadniają wymierzenie oskarżonemu kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia”.

Podnosząc powyższe obrońca wniósł o „zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie obniżenie orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności do wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia; ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania”.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2018 r., Sąd Okręgowy w J., w sprawie sygn. akt VI Ka [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku wniósł obrońca skazanego. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu: *„obrazę prawa materialnego tj. art. 244 k.k. wskutek zakwalifikowania z tego przepisu czynu oskarżonego, polegającego na nie zastosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego nie daje podstaw do konstruowania tak kategorycznych twierdzeń albowiem oskarżony nie został zatrzymany w trakcie rzekomego poruszania się pojazdem mechanicznym a także w trakcie całego postępowania oskarżyciel publiczny nie wykazał jakoby pojazd, którym rzekomo poruszał się oskarżony był w istocie pojazdem mechanicznym”.*

Wobec powyższego autor kasacji wniósł o *„uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w J. VI Wydział Kamy Odwoławczy do ponownego rozpoznania”.*

Odpowiedź na kasację obrońcy złożył prokurator Prokuratury Rejonowej w J.. W piśmie swoim wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego, jako oczywiście bezzasadna podlegała oddaleniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Sformułowany przez obrońcę zarzut jedynie pozornie spełnia wymogi zarzutu kasacyjnego. W postępowaniu kasacyjnym nie można podnosić zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych tak wprost, jak i dla obejścia regulacji z art. 523 § 1 k.p.k., pod pozorem zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego czy materialnego. Gdy skarżący nie zgadza się z treścią oceny materiału dowodowego, jak i dokonanymi ustaleniami faktycznymi, to uchybienia tak określone nie lokuje się w obszarze obrazy prawa materialnego. Taki charakter ma w istocie kasacja w niniejszej sprawie.

Autor kasacji, respektując ograniczenie możliwości postawienia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych na etapie postępowania kasacyjnego, pod pozorem obrazy prawa materialnego, tj. art. 244 k.k., w rzeczywistości w sposób nieuprawniony domaga się ponownej weryfikacji materiału dowodowego. Zdaniem skarżącego obraza art. 244 k.k. polega na przyjęciu przez oba orzekające sądy, że skazany dopuścił popełnienia zarzucanego mu czynu, w sytuacji, gdy *„na podstawie zebranego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego nie sposób bezsprzecznie przyjąć, iż do popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu w ogóle doszło”*. W tym celu skarżący odwołuje się do okoliczności, które w jego ocenie nasuwają wątpliwości, co do sprawstwa skazanego (np. rodzaju pojazdu, którym poruszać się miał skazany, albo też w ogóle możliwość poruszania się na skuterze pomimo schorzenia, na które cierpi.) W istocie, skarżący zmierzał do zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Takie postąpienie obrońcy ocenić trzeba krytycznie, a sama treść kasacji pozoruje jedynie zaistnienie uchybienia normie prawa materialnego.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji postanowienia.